

Mateja ev. 7, 15-21:

15 Sargaities no viltus praviešiem, kas pie jums nāk avju drēbēs, bet no iekšpusēs tie ir plēsīgi vilki.

16 No viņu augļiem jums tos būs pazīt. Vai gan var lasīt vīnogas no ērkšķiem vai vīģes no dadžiem?

17 Tā katrs labs koks nes labus augļus, bet nelabs koks nevar nest labus augļus.

18 Labs koks nevar nest nelabus augļus, un nelāga koks nevar nest labus augļus.

19 Katrs koks, kas nenes labus augļus, top nocirsts un iemests ugunī.

20 Tāpēc no viņu augļiem jums tos būs pazīt.

21 Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! - ieies Debesu valstībā,

bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu.

Mīlā draudze!

Jautājums par to, kā mēs varam atšķirt viltus praviešus no īstajiem, joprojām ir aktuāls. Atliek tikai paskatīties tuvākā pagātnē. Cik daudz cilvēku akli sekoja saviem elkiem Hitleram vai Staļinam, ticot katram viņu vārdam. Tie bija ar mieru atdot savu dzīvību, nogalināt citus, karot un postīt. Es šaubos, vai mēs šodien esam kļuvuši daudz gudrāki. Kā citādi var notikt, ka mēs vēlēšanās aizvien no jauna ievēlam tos, kas mums visvairāk sola, bet reālie darbi izpaliek? Tāpat ir grūti atšķirt godbijīgu dziednieku no mantrausīga ekstrasensa. Aizvien atkal cilvēki uzķeras uz nepareizā āķa un beigu beigās paliek zaudētājos. Vai garīga laukā, - kā tas var būt, ka tik daudzi iet pie Mormoņiem, Jehovas lieciniekiem, pie Scientologiem vai pie Vissariona? Vai tad šiem cilvēkiem tiešām visiem ir prāta aptumsums, ka viņi tā apmaldās?

Es domāju, ka pirmais solis, lai pasargātu sevi, ir vispār atzīt, ka jebkurš no mums zināmā brīdī var tikt pavests, ka varam apmaldīties un vairs neatrast ceļu atpakaļ. Manipulācijas mehānismi šodien ir ļoti izkopti. Ar televizora un reklāmas palīdzību var cilvēkus ietekmēt sev vēlamā virzienā. Ne par velti lielie koncerni izdod miljardus reklāmai. Protams, ka tā ietekmē mūs. Tāpat mēs nezinām, kā izturēsimies brīdī, kad paši esam nonākuši krīzes situācijā, ja izmisums vada mūsu rīcību. Vai arī vienkārši aiz ziņkārības gribam kaut ko jaunu izmēģināt un ar to pietiek, lai šautu greizi. Skatoties no ārpuses mēs tiešām nevaram atšķirt krāpnieku no godīga cilvēka. Tieši pretēji – mūsu politiķi kļūst aizvien skaistāki, skrien apkārt elegantos uzvalkos, ļoti solīdi. To pat teroristi ir atklājuši, ka tikt pāri robežai ir daudz vieglāk, ja tev ir šlipse un uzvalks, nekā kad tu izskaties kā dumpinieks vai hipijs. Kā lai es zinu, kas aiz tiem slēpjas? Vilki avju drēbēs. Jūs noteikti bērnībā dzirdējāt pasaku par Sarkangalvīti, kuru apēd vilks, kas bija pārgērbies par veco māti. Mirklis, kad atpazīstam vilka patieso būtību, var jau būt par vēlu – ļaunums jau ir noticis.

Ko vēl varam darīt, lai tā nenotiktu?

Šodienas teksts iesaka pievērst uzmanību augļiem. Pēc tā, kā izskatās reālie darbi, es varu spriest, kas tas ir par cilvēku. Tikai, lai to varētu novērtēt, ir vajadzīgs laiks. Piemēram, palaikam mēs Diakonijā meklējam cilvēku kādam darbam. Sākumā jau viss liekas labi un skaisti, bet bieži vien ir tā, ka tikai pēc vairākiem mēnešiem var pateikt, vai šis cilvēks ir uzticams vai nav. Tas, ka mēs katrs kļūdāmies, nav galvenais. Daudz svarīgāk ir, ka mēs vēlamies mācīties, ka nepaliekam stāvot uz vietas un vēlamies mainīties. Ja mums nav laika vairākus mēnešus nogaidīti, tad pastāv iespēja, pajautāt citiem, kas šo cilvēku jau ilgāk pazīst, vai arī ievākt informāciju no interneta vai citurienes. Tieši par sektām šodien ir iespējams saņemt ļoti kritisku informāciju. Ir pietiekoši daudz cilvēku cietuši no visādu garu aktivitātēm, un šī informācija ir pieejama, ja mēs paši tikai to vēlamies atrast. Daudzi šodien jautā, par kādu partiju lai balsojam. Man liekas, ka valsts prezidenta kanceleja ir izdomājusi ļoti labu lietu. Tā tuvākā laikā apkopos informāciju par to, ko atsevišķie politiķi un viņu partijas pēdējos četros gados ir paveikuši. Tas viss būs pieejams īpašā mājas lapā.

No otras puses arī darbi un augļi ne vienmēr spēj skaidri atšifrēt krāpnieku. Reformācijas laikā luterāņi apsūdzēja katoļus par viņu sliktajiem darbiem, savukārt katoļi atkal kritizēja luterāņus par šķelšanos un nepaklausību pāvestam. Kā lai cilvēks, kas nav izglītots par visām teoloģijas peripetijām lai zina, kurai pusei ir taisnība? Tāpat šodien politiķi vienmēr atkal viens otru apmētā ar dubļiem, un mēs rezultātā vienkārši nogurstam no šiem savstarpējiem apvainojumiem, un labāk nodarbojamies ar kaut ko citu, nekā meklējam, kam ir taisnība. Galu galā mēs bieži vien nezinām patiesību, un pēdējais vārds ir jāatstāj Jēzum, kad Viņš pastarā dienā tiesās ikvienu pēc saviem darbiem.

Viena lieta gan ir dīvaina. Gandrīz nekad neviens neapsūdz pats sevi, ka nav nesis pietiekoši daudz augļus. Vainīgie vienmēr ir citi. Mēs varam sūdzēties par politiķiem, par priekšniecību, par apstākļiem – bet ar to nekas nemainās. Lai šodien risinātu problēmas veselības aprūpē, izglītībā vai nodarbinātībā, mums pašiem ir jāstrādā un jāmācās, lai kaut kas mainītos uz labo pusi. Tikai to, kas tiešām cenšas, ir ļoti mazs. Vai tad mēs latvieši vēlamies izmirt? Mums ir jāatvadās no upura pozīcijas, un pašiem ir jāņem sava dzīve savās rokās. Galu galā tas ir ticības jautājums. Es nevaru teikt, ka ticu, ka Jēzus ir mans kungs, ja ikdienā Viņam neklausu, ja pakļaujos nāves spēkiem, nevis cerībai uz to, ka ļaunums, grēks un nāve ir uzvarēti. Mēs varam paši sevi pārbaudīt, vai mūsu darbi atbilst šiem vārdiem. Pašos pamatos šeit arī slēpjas iemesls, kāpēc ar mums var manipulēt, kāpēc mūs var piekrāpt atkal un atkal. Mēs vienkārši neuzticamies tam, ka Kristus mūs ir atpestījis, ka Dievs mūs mīl. Labā vēsts tikai tad ir laba, ja mēs tai uzticamies. Citādi tā mums paiet garām. Ja es pieļauju to, ka Dievs mani mīl, mana dzīve sāk izmainīties. Nevis uzreiz un tūlīt, bet palēnām. Es augu ticībā tāpat kā koks aug lēnām. Un kaut kad arī rodas augļi, paši no sevis, gandrīz nemanāmi. To nevar paveikt ar gribasspēku vai ārēju spiedienu. Šeit ir runa par iekšējo stāju. Jo vairāk es atklāju ar savu sirdi un prātu, ka Dieva mīlestība dara manu dzīvi gaišu, jo mazāk man ir nepieciešams skriet pakaļ aplamām mācībām vai viltus praviešiem. Un ja mēs draudzē saliekam kopā savas gara dāvanas, savas domas un lūgšanas, tad patiesi var izdarīt lielas lietas. Āmen!